

Titel: Kapitel 24.

Citation: "Kapitel 24.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e6087.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 24.

Rettergangsfuldmægtige.

§ 251.

Enhver kan både som Sagsøger og som Sagvolder lade møde i Retten for sig ved en efter nedenstående Regler berettiget Rettergangsfuldmægtig.

Sagførere ere eneberettigede til at møde i Retten som Fuldmægtige for Parterne; dog kan der mødes af Værger for umyndige og umyndiggjorte, af Kuratorer for mindreårige, af faste Lavværger for Enker, ved Ægtefælle, beslægtede og besvogrede i anden Grad af Sidelinien eller nærmere samt ved Personer, der stå i fast Tjenesteforhold til Parten, således at de ere antagne af ham for ikke kortere Tid end en Måned og — når Parten ikke selv er Sagfører — ikke med det særlige Hverv for Øje at møde for Retten.

Den, der foregiver at stå i et af de ovennævnte Forhold til Parten, må være rede til at føre Bevis herfor, når det af Retten eller Modparten forlanges; dog kan Retten undtagelsesvis tilstå en passende Udsættelse hertil.

Endvidere er det under Skiftebehandlinger tilladt at lade møde for sig også ved andre end de foran nævnte Personer, og det samme gælder under Fogedforretninger, derunder Auktionsforretninger, for dens Vedkommende, imod hvem Retshandlingen er rettet, og under sidstnævnte Forretninger for de bydendes Vedkommende, alt for så vidt ikke fremsatte Påstande eller Indsigelser foranledige Forhandling for vedkommende Ret, jvf. dog § 508, 2det Stykke.

§ 252.

Den, der uden at være Sagfører møder som Fuldmægtig for Parten, må være personlig myndig og ikke ved Dom funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Retten har på Embeds Vegne at afvise Personer, der ikke ere berettigede til for den at give Møde for andre, og at tilbagevise Processkrifter, der ere underskrevne af andre end Parten og de foran nævnte mødeberettigede Personer.

§ 253.

Det, der i § 250 er bestemt om Rettens Myndighed til at tilbagevise en Parts Processkrifter eller til at udelukke Parten selv fra den mundtlige Forhandling, skal under lige Betingelser gælde med Hensyn til Rettergangsfuldmægtige, der ikke ere Sagførere.

§ 254.

En Rettergangsfuldmægtigs Handlinger eller Undladelser ere, for så vidt som de falde indenfor Bemyndigelsens Grænser, ligeså bindende for Parten, som om de vare foretagne af denne selv.

Dog kunne Tilståelser eller andre Erklæringer om det faktiske i Sagen, som fremkomme under de mundtlige Forhandlinger, tilbagekaldes eller berigtiges af Parten selv, når dette sker straks og umiddelbart efter, at Partens Rettergangsfuldmægtig har talt.

§ 255.

Rettergangsfuldmægtigens Bemyndigelse til at handle for en Part ophæves i Forhold til Modparten ikke derved, at Parten er død, kommen under Konkurs eller har mistet sin Myndighed til at råde over Sagen, ej heller derved, at Parten er bleven myndig til selv at råde over Processen, men kun ved en Tilkendegivelse til Modparten om Befuldmægtigens Ophør.

§ 256.

Retten påser på Embeds Vegne, at den. der møder som Rettergangsfuldmægtig for en Part. er befuldmægtiget hertil.

Dog afkræves der ikke på Embeds Vegne Sagførere Bevis for, at de ere befuldmægtigede for Parten, og, når deres Befuldmægtigelse benægtes af Modparten, kunne de forlange Udsættelse for at tilvejebringe det fornødne Bevis.

Andre Rettergangsfuldmægtige end Sagførere må være i Stand til straks for Retten og Modparten at føre Bevis for Befuldmægtigelsen, da de ellers straks kunne afvises.

§ 257.

Når en i øvrigt til at møde for en Part berettiget Person erklærer at ville varetage Partens Sag og forpligte sig til at tilvejebringe dennes Billigelse, og ingen anden giver Møde for Parten, kan han, når sådant kan ske uden væsentlig Ulempe, af Retten stedes hertil enten mod eller uden Sikkerhedsstillelse. Den pågældende har da inden næste Retsmøde eller dog inden en anden af Retten bestemt Frist at tilvejebringe Partens Godkendelse af hans Handlinger; i modsat Fald afvises han og har at tilsvare Modparten de ved Retsmøderne foranledigede Omkostninger såvel som muligt Tab ved Sagens Forhaling.

§ 258.

Om end en Part i øvrigt lader sin Sag udføre ved en Rettergangsfuldmægtig, er han dog ikke udelukket fra selv at ytre sig under den mundtlige Forhandling, umiddelbart efter at hans Rettergangsfuldmægtig har talt,